

στο μικροσκόπιο...

Ο Ομπάμα έπιασε δουλειά

Της **KOPINAZ**
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά τα πάρτι, ώρα για δουλειά. Αν οι πρώτες 100 μέρες κρίνουν σε σημαντικό βαθμό έναν πρόεδρο, ο Μπαράκ Ομπάμα φαίνεται αποφασισμένος να κάνει τη διαφορά από τις πρώτες πέντε: Με μια ταχύτητα ασυνήθιστη για τους προκατόχους του, ο νέος πρόεδρος υπέγραψε διατάγματα και προέβη σε κινήσεις που σηματοδοτούν - τουλάχιστον σε συμβολικό επίπεδο - στροφή 180 μοιρών από τη γραμμή του Τζορτζ Μπους.

Διέταξε αρχικά τη διακοπή των ειδικών δικαστηρίων και εν συνεχεία το κλείσιμο του Γκουαντάναμο, την κατάργηση των βασανιστηρίων και ζήτησε σχέδιο αποχώρησης από το Ιράκ μέσα σε 16 μήνες.

Τηλέφωνο στον Αμπάς

Ακόμη, έδειξε ότι σκοπεύει να αναμειχθεί ενεργά στο Μεσανατολικό - για το οποίο σιωπούσε μέχρι την ορκωμοσία του - επιλέγοντας τον παλαιστίνιο πρωθυπουργό Μαχμούντ Αμπάς ως τον πρώτο ξένο ηγέτη με τον οποίο είχε τηλεφωνική επικοινωνία. Πάγωσε τους μισθούς των στελεχών του Λευκού Οίκου και έθεσε αυστηρούς όρους για την ανάμειξη των λόμπι στην κυβέρνηση.

Ο πρόεδρος, πλέον, Ομπάμα μίλησε

για «σαφή ρήξη από τα συνηθισμένα», αρχίζοντας να υλοποιεί την «αλλαγή», που αποτέλεσε βασικό προεκλογικό του σύνθημα.

Ο Μπαράκ Ομπάμα, ο οποίος είναι αποφασισμένος να λανσάρει εκ νέου την εικόνα της Αμερικής, δείχνει με τις πρώτες του κινήσεις να κερδίζει τις εντυπώσεις: γκρεμίζει τα σύμβολα της περιόδου Μπους, δημιουργεί κάποιες ελπίδες για πιο ισορροπημένη προσέγγιση απέναντι στο Παλαιστινιακό, ενώ στο εσωτερικό δίνει το παράδειγμα της διαφάνειας και της λιτότητας, ξεκινώντας από τα του οίκου του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι υπόλοιπες 95 ημέρες αναμένονται εξίσου πυρετώδεις. Η μεγαλύτερη πρόκληση που έχει να αντιμετωπίσει ο νέος πρόεδρος βρίσκεται στο καυτό μέτωπο της οικονομίας. Πρέπει να πείσει το Κογκρέσο να εγκρίνει το πακέτο των 800 δισ. δολαρίων, το οποίο, στα πρότυπα του «Νιου Ντιλ»

του Ρούσβελτ, στοχεύει στην ανάκαμψη της οικονομίας και τη δημιουργία τεσσάρων εκατομμυρίων θέσεων εργασίας.

Στο ίδιο διάστημα προβλέπεται ότι θα καταπιαστεί και με άλλους δύο προβληματικούς τομείς, εκείνους της υγείας και της παιδείας. Αυτά τα θέματα, σύμφωνα με τους περισσότερους αναλυτές, θα κρίνουν και την περαιτέρω πορεία του, και όχι τόσο η εξωτερική πολιτική.

Στα υπέρ του μετρά το γεγονός ότι για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια οι Δημοκρατικοί ελέγχουν και τα δύο σώματα του Κογκρέσου κι έρχουν απέναντί τους ένα Ρεπουμπλικανικό Κόμμα σε μεγάλη κρίση.

Ενας παγκόσμιος έρωτας

Παρ' όλο που από τη μία μεριά ο Ομπάμα αναλαμβάνει τα καθήκοντά του κάτω από δυσχερείς συνθήκες, από την άλλη απολαμβάνει το υψηλότερο ποσοστό δημοτικότητας που είχε ποτέ

νεοεκλεγείς πρόεδρος, το οποίο ανάλογα με την εταιρεία δημοσκοπήσης κυμαίνεται από 78% έως 85%.

Παράλληλα, είναι ίσως η πρώτη φορά που σύσσωμη η ανθρωπότητα - πλην ελαχίστων εξαιρέσεων - πανηγυρίζει για την εκλογή ενός αμερικανού προέδρου, σαν όλες να ψήφισαν το νέο πλανητάρχη.

Ως τότε θα κρατήσει αυτός ο εγχώριος και παγκόσμιος έρωτας, στον οποίο αρχίζουν να ενδίδουν και άσπονδοι εχθροί των Αμερικανών, όπως ο Φιντέλ Κάστρο;

Θα αρχίσει αναπόφευκτα να ξεφτίζει αν το μεγαλεπήβολο σχέδιο του Ομπάμα για τη διάσωση της οικονομίας δεν αποδώσει σύντομα κάποια θετικά αποτελέσματα.

Αν αρχίσει να χρησιμοποιεί την τακτική του μαστίγιου και του καρότου με το Ιράν ή τη Βενεζουέλα, αν η προσέγγισή του για το Παλαιστινιακό κλίνει, όπως είναι αναμενόμενο, υπέρ του Ισραήλ, αν θα αρχίσει να απαιτεί από τους Ευρωπαίους πιο ενεργή συμμετοχή στο μέτωπο του Αφγανιστάν ή αν θα αντιδράσει με τον κλασικό αμερικανικό τρόπο απέναντι σε μια νέα απειλή.

Ωστόσο, «ας δώσουμε μια ευκαιρία στην ελπίδα», όπως σχολίαζε η γαλλική «Liberation». Υστερα από τη ζοφερή οκταετία του Μπους, η ανθρωπότητα έχει το δικαίωμα να απολαύσει, αν μη τι άλλο, ένα αισιόδοξο διάλειμμα...

Το Ισραήλ ηττήθηκε και στη Γάζα

Του **ΝΙΚΟΛΑ ΒΟΥΛΕΛΗ**

Η κλεμάνοσ, σύμφωνα με την οποία «με τις λόγχες μπορείς να κάνεις τα πάντα εκτός από το να καθήσεις πάνω τους», βρίσκει ξανά την επιβεβαίωσή της στην τρομακτική επιχείρηση βομβαρδισμών που πραγματοποίησε το Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας.

Μετά την κατάπαυση του πυρός, που κήρυξαν με διαφορά ωρών και οι δύο πλευρές, ο πυρήνας του προβλήματος παραμένει ο ίδιος, επιβαρυνμένος με τις τεράστιες απώλειες που υπέστη ο παλαιστινιακός λαός: η Χαμάς άντεξε, μολονότι λαβωμένη, και κυριαρχεί στη Γάζα, ενώ μπορεί να εκτοξεύει ακόμη ρουκέτες και βλήματα όλμων. Ακόμα και οι περιήμερες σήραγγες κάτω από τα σύνορα της Λωρίδας με την Αίγυπτο δεν καταστράφηκαν όλες...

Το Ισραήλ σκότωσε 1.500

ανθρώπους, από τους οποίους πάνω από τους μισούς είναι άμαχοι και συνολικά το ένα τρίτο παιδιά. Η Χαμάς και οι άλλες οργανώσεις έχασαν μερικές δεκάδες στελέχη και μερικές εκατοντάδες μαχητές, ενώ οι καταστροφές υπολογίζονται σε δύο δισεκατομμύρια δολάρια.

Αρα τι κέρδισε με όλα αυτά το Ισραήλ; Ασφαλώς έδωσε ένα «μάθημα» στη Χαμάς, όπως υπερηφανεύονται κορυφαίοι ισραηλινοί πολιτικοί, αλλά κυρίως δίδαξε μια ολόκληρη γενιά Παλαιστινίων να μισεί το Ισραήλ γιατί σκοτώνει παιδιά και ισοπεδώνει τα σπίτια τους, μαζί με τους γονείς τους.

Μήπως έτσι ενισχύθηκαν οι μετριοπαθείς Παλαιστίνιοι έναντι των φανατικών ισλαμιστών; Ή μήπως ενισχύθηκαν οι πιθανότητες να κερδίσουν τις εκλογές της 10ης Φεβρουαρίου το κεντροδεξιό Καντίμα της Λίβνι και το κεντροαριστερό Εργατικό του

Μπαράκ, έναντι του ακραίου και αδιάλλακτου Νετανιάχου; Κάθε άλλο.

Η δουλειά της Χαμάς

Όσο για τη Χαμάς, παρά τις εσωτερικές διαφωνίες που συγκλονίζουν την ηγεσία της - κυρίως η διάσταση απόψεων ανάμεσα στους σκληροπυρηνικούς του εξωτερικού και τους ρεαλιστές του εσωτερικού - τα στελέχη της αναδύονται σιγά σιγά στην επιφάνεια, ενώ ειδικές ομάδες φροντίζουν να εκκαθαρίσουν βίαια τους λογαριασμούς τους με στελέχη ή οπαδούς της Φάταχ...

Το Ισραήλ σίγουρα κέρδισε λίγο χρόνο και την εικόνα ενός κράτους που αδιαφορεί για διεθνές δίκαιο, δικαιώματα και άλλα τέτοια. Δεν κατάφερε, όμως, να λύσει καμιά εκκρεμότητα σε σχέση με τη Γάζα και ευρύτερα με τα παλαιστινιακά εδάφη.

Θα χρειαστούν μήνες για να διευθετηθούν τα ζητήματα

του ελέγχου των συνόρων με την Αίγυπτο, των περασμάτων με το Ισραήλ ή του κρατούμενου από τη Χαμάς ισραηλινού δεκανέα.

Ακόμη και η ανοικοδόμηση της Γάζας δημιουργεί νέα προβλήματα. Τα Ηνωμένα Έθνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις θέλουν να στείλουν βοήθεια, όλοι όμως θεωρούν τη Χαμάς τρομοκρατική οργάνωση και δεν συζητούν μαζί της. Το Ισραήλ απαιτεί να ελέγξει ακόμη και την ανοικοδόμηση, για να μη φτάσει η βοήθεια στη Χαμάς, γιατί τρέμει την οποιαδήποτε νομιμοποίησή της!

Έτσι, ουσιαστικά ξαναγεννιόμαστε στην αρχή: Η Γάζα παραμένει αποκλεισμένη και το Ισραήλ ελέγχει όλα τα περάσματα, ενώ δεν υπάρχει προοπτική ουσιαστικής εκχειρίδας.

Ωστόσο, η παγκόσμια κατακραυγή κατά του Ισραήλ έφερε ορισμένα αποτελέσματα: Η κυβέρνηση του Ολμέρτ α-

ποφάσισε να αποκρύψει παντελώς την ταυτότητα των αξιωματικών όλων των μονάδων που μετείχαν στις επιχειρήσεις στη Γάζα, φοβούμενη παραπομπή τους στη διεθνή δικαιοσύνη!

Ανησυχία για τον Ομπάμα

Όμως ο μεγάλος φόβος της ισραηλινής κυβέρνησης είναι οι πρωτοβουλίες που θα αναλάβει ο Ομπάμα στη Μέση Ανατολή. Ζητούμενο είναι, πάντως, η παλαιστινιακή πλευρά όχι μόνο να επουλώσει τις πληγές της αλλά να κάνει ουσιαστικά βήματα για την αποκατάσταση εθνικής ενότητας.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να μη συνεχίσει να παίζει το παιχνίδι του Ισραήλ, και να ξαναφέρει το Παλαιστινιακό στην πραγματική του διάσταση, ως ζήτημα αυτοδιάθεσης και ανεξαρτησίας ενός λαού, βγάζοντάς το από τον ψευδολόγο «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» στον οποίο το εγκλώβισε το Ισραήλ.